

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ
ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ**

**ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ
77 НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
ВИКЛАДАЧІВ АКАДЕМІЇ**

Одеса 2017

нецільовому використанню земельних ресурсів: в окремих державах законодавством передбачено розподіл земель на зони – сільськогосподарські, міські та дачні. При цьому переведення земель з однієї категорії до іншої можливе лише з дозволу відповідних державних органів[4].

Для створення в Україні системи цивілізованих ринкових земельних відносин фахівці Держземагентства розробили проект Закону України «Про обіг земель сільськогосподарського призначення», прийняття та реалізація якого дозволять наблизити рівень розвитку аграрного сектору економіки до рівня розвинутих країн, передусім в сфері обігу земель сільськогосподарського призначення. Також дозволить уникнути концентрації земельної власності в руках осіб, що не займаються та не мають наміру займатися сільськогосподарською діяльністю, забезпечить доступ економічно активної частини сільського населення до земельного ресурсу, сприятиме розвитку дрібно- та середньотоварного фермерства.

В цілому стратегія перетворення земельних відносин зорієнтована на ринкову концепцію, на перевірену світовою практикою модель із переважанням приватного землеволодіння та землекористування, широкого кооперування в основному в невиробничих сферах (збут, постачання, сервіс та ін.).

Таким чином в Україні повинні існувати чіткі закони з метою регулювання земельних відносин, що потребують врахування європейського досвіду. Адже ефективна система управління земельними ресурсами гарантує право власності і його захист, підтримує оподаткування землі й нерухомості, забезпечує гарантії кредиту, розбудовує земельні ринки та здійснює їхній моніторинг, захищає земельні ресурси та забезпечує моніторинг навколишнього середовища, сприяє землеустрою державних земель, зменшує кількість земельних спорів, сприяє земельній реформі в сільській місцевості, поліпшує міське планування й розвиток інфраструктури, а також забезпечує статистичні дані, що необхідні для успішного управління на найвищому рівні. Відтак завершальний етап становлення земельно-ринкових відносин не може відбуватися без формування економіко-правових форм власності, виробництва та управління, належного інституційного забезпечення цих процесів на основі ефективного менеджменту і адміністрування.

Література

1. Павлів О. Ринок земель сільськогосподарського призначення в системі земельних відносин /О. Павлів // Вісник Львів. ун-ту. –2008. – Вип. 39. – С. 393-395.
2. Махначова Н.М. Стратегічні напрями формування та використання потенціалу земельних ресурсів регіону: дис.на здобуття наук.ступеня канд.екон.наук: 08.00.05 / Н.М. Махначова. – Черкаси, – 2013. – 213 с.
3. Білецька Н.В. Інституційний механізм розвитку аграрної економіки України: дис.на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук: 08.00.01 / Н.В. Білецька. – Львів, – 2012. – 238 с.
4. Кошкалда І.В. Економічне регулювання земельних відносин в аграрному секторі: теорія, методологія, практика: дис. на здобуття наук. ступеня доктора екон. наук: 08.00.03/ І.В. Кошкалда. – Київ, – 2013. – 455 с.

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ РІВНІВ ПРОДОВОЛЬЧОЇ БЕЗПЕКИ

Редько Р.М., асистент

Одеська національна академія харчових технологій

Проблема продовольчої безпеки існувала завжди, починаючи з осмислення людиною своїх інтересів, головним та основоутворюючим з яких є харчування.

На сьогодні цей аспект людського життя настільки актуальний, що в науковій літературі та нормативно-правових актах різних систем існує безліч визначень поняття «продовольча безпека». Тому існує необхідність їх структуризації по рівнях.

Найбільш доцільним та обґрунтованим вважаю виділення наступних рівнів продовольчої безпеки: глобальний, міжнаціональний, національний, регіональний, індивідуальний.

Саме на глобальному рівні і виникло поняття «продовольча безпека». Сьогодні існують міжнародні організації та установи, завдання яких – забезпечити критерії науково-обґрунтованих норм споживання та дотримання цих норм в усьому світі, створення довгострокових програм по боротьбі з голодом, сприяння стабільному економічному розвитку країн та ін.

Беручи до уваги це визначення, а також існування у світі об'єднань різних форм економічної інтеграції як, наприклад, Євразійське економічне співтовариство, Європейський союз та інші, в яких питаннями продовольчої безпеки займаються окремі структурні підрозділи, можна говорити про доцільність виділення міжнаціонального рівня продовольчої безпеки.

На міжнаціональному рівні суб'єктами продовольчої безпеки виступають об'єднання країн, що формуються для найбільш повного та найбільш раціонального використання економічного потенціалу та підвищення темпів свого розвитку, основними їх завданнями є забезпечення якості продовольства та регулювання експортно-імпорتنих операцій в рамках таких об'єднань.

Втім, у науковій літературі найбільшого поширення набув національний рівень продовольчої безпеки. Тобто, в багатьох літературних джерелах науковці розглядають продовольчу безпеку на рівні держави. Окрім наукової літератури найбільшого розповсюдження продовольча безпека саме країни набула і в нормативно-правових актах різних держав.

На національному рівні суб'єктами, що забезпечують продовольчу безпеку виступають уряди і органи законодавчої влади окремих держав, завданнями яких у цій сфері є: створення нормативно-правової і ресурсної бази для забезпечення продовольчої безпеки, забезпечення стабільності економічного розвитку, налагодження зовнішньоекономічних зв'язків, регулювання національних ринків продовольства та ринків засобів його виробництва.

Стосовно продовольчої безпеки регіону думки всіх вчених можна умовно поділити на дві групи.

Перша група вчених вважає некоректним вживання поняття «продовольча безпека» відносно регіонів в силу єдності продовольчого ринку країни і відсутності бар'єрів у сфері переміщення продовольства між регіонами. Друга група вчених вважає, що у відношенні регіонів необхідно розглядати стан продовольчої безпеки так само, як і стосовно окремо взятої країни.

Останнє, підтверджується Постановою Кабінету Міністрів України від 5 грудня 2007 р. № 1379, якою затверджено Методику визначення основних індикаторів продовольчої безпеки. У вказаній методиці наведено сім індикаторів, що характеризують стан продовольчої безпеки як держави так і регіону [1].

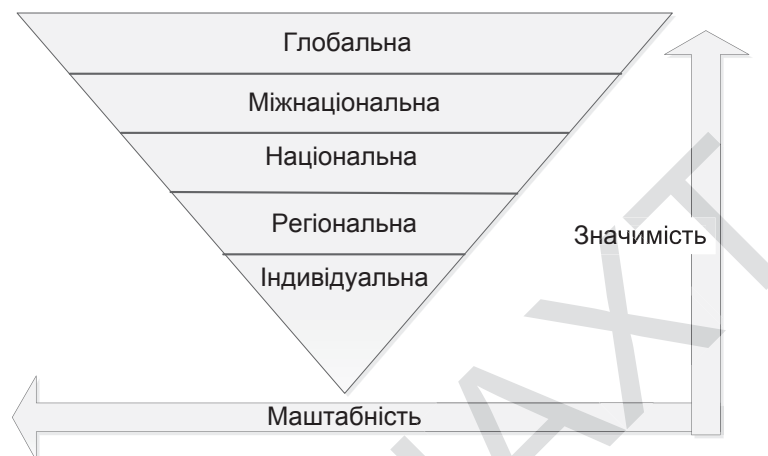
Проте, у цьому наборі індикаторів не враховуються показники розвитку агропродовольчої сфери, а також питання якості та безпеки харчових продуктів.

Крім того, всі регіони індивідуальні в своєму розвитку, мають свою спеціалізацію та займають певне місце в розподілі праці. Це говорить про те, що індикатори продовольчої безпеки мають коректуватись для кожного регіону окремо, що дасть змогу максимально використовувати ресурсний та ринковий потенціал регіонів.

Таким чином, на регіональному рівні забезпечують продовольчу безпеку суб'єкти територіального управління, завданням яких є постачання продуктів, контроль їх якості і цін на них, створення умов для отримання доходів населенням.

Доцільним, також, є виділення індивідуального рівня продовольчої безпеки в силу того, що продовольча безпека окремої людини розглядається в контексті міжнародного права і закріплена у Загальній декларації прав людини 1948 року, Міжамериканській хартії соціальних гарантій, Пакту щодо економічних, соціальних і культурних прав, який набрав чинності в 1976 році, та в інших міжнародних документах [2].

На індивідуальному рівні суб'єктом продовольчої безпеки виступає домогосподарство, а функції зводяться до формування доходів для придбання продовольства та організації збалансованого споживання.

Рис. – Ієрархічні рівні продовольчої безпеки

Отже, аналізуючи вищевказане, можна дійти висновку, що продовольча безпека має свою ієрархічну структуру, кожен рівень унікальний та має свої завдання, зовнішню і внутрішню структуру та взаємозалежність елементів. На нашу думку, раціональним було б виділення наступних рівнів продовольчої безпеки: глобальний, міжнаціональний, національний, регіональний, індивідуальний. Доцільність розгляду таких рівнів ґрунтується на тому, що на різних рівнях продовольча безпека залежить від дій різних економічних суб'єктів з відповідними способами вирішення ними проблем і виконанням відповідних функцій.

Аналіз кожного рівня необхідно проводити виходячи з його залежності від суб'єктів вищого рівня (крім глобального рівня) та його можливого впливу на суб'єкти нижчого рівня (крім індивідуального рівня). Для ефективного досягнення продовольчої безпеки необхідні узгоджені дії суб'єктів усіх рівнів.

Література

1. Методика визначення основних індикаторів продовольчої безпеки затверджена Постановою Кабінету Міністрів України від 5 грудня 2007 р. № 1379. Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1379-2007-%D0%BF>.

2. Загальна декларація прав людини (рос/укр) ООН. Міжнародний документ від 10.12.1948 Режим доступу: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_015.

ВИКОРИСТАННЯ СТРАТЕГІЇ ІНТЕГРАЦІЇ В ДІЯЛЬНОСТІ ХАРЧОВИХ ПІДПРИЄМСТВ Коренман Є.М., Дьяченко Ю.В.....	356
СУЧАСНІ НАПРЯМИ ТА ІНСТРУМЕНТИ АНТИКРИЗОВОГО МЕНЕДЖМЕНТУ В СТРАТЕГІЇ ПІДПРИЄМСТВ ХАРЧОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ Корсікова Н.М.....	358
ВЕРТИКАЛЬНО-ІНТЕГРОВАНА ВЗАЄМОДІЯ СУМІЖНИХ РИНКІВ ВИНОРОБНОЇ ГАЛУЗІ Бондаренко С.А.....	360
ІНФОРМАЦІЙНА ЛОГІСТИКА – ШЛЯХ ДО ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА Дроздова В.А.....	362

СЕКЦІЯ «ЕКОНОМІЧНА ТЕОРІЯ ТА ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНА БЕЗПЕКА»

ОРГАНІЗАЦІЯ ОЦІНКИ ПРОДОВОЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ РЕГІОНУ Ткачук Т.І., Галаєва С.....	363
ОСОБЛИВОСТІ ВИЗНАЧЕННЯ ПРОДОВОЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ РЕГІОНІВ Павленко Г.М., Бондар К.С.....	365
ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМНИЦТВА У СФЕРІ ЗЕМЕЛЬНО-РИНКОВИХ ВІДНОСИН В УКРАЇНІ Криницька О.О.....	365
КОНЦЕПТУАЛЬНІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ РІВНІВ ПРОДОВОЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ Редько Р.М.....	367

СЕКЦІЯ «МАРКЕТИНГ, ПІДПРИЄМНИЦТВО І ТОРГІВЛЯ»

ПОШУКОВА ОПТИМІЗАЦІЯ, ЯК ЕЛЕМЕНТ ІНТЕРНЕТ-МАРКЕТИНГУ Кордзя Н.Р.....	370
СПРОЩЕНИЙ НАССР ДЛЯ ЗАКЛАДІВ РОЗДРІБНОЇ ТОРГІВЛІ Мардар М.Р., Устенко І.А.....	371
МАРКЕТИНГОВИЙ ПОДХОД К УПРАВЛЕННЮ ПРОДАЖАМИ Брайко М.Г., Голубьонкова Е.А.....	373
ДОСЛІДЖЕННЯ РИНКУ ЗЕРНОВИХ БАТОНЧИКІВ, ЩО РЕАЛІЗУЮТЬСЯ У РОЗДРІБНИХ ТОРГОВЕЛЬНИХ МЕРЕЖАХ М. ОДЕСА Кордзя Н.Р., Ковалів І.О.....	375
АКТУАЛЬНІ АСПЕКТИ «СТРАТЕГІЇ БЛАКИТНОГО ОКЕАНУ» У СФЕРІ ТУРИСТИЧНОГО БІЗНЕСУ Голубьонкова О.О.....	376
ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ РЕКЛАМНОЇ КАМПАНІЇ Лозовська Г.М.....	378

СЕКЦІЯ «СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНІ НАУКИ, ФІЗИЧНА КУЛЬТУРА ТА СПОРТ»

СВІТОГЛЯДНО-МЕТОДОЛОГІЧНА СПЕЦИФІКА ПОСТНЕКЛАСИЧНОГО НАУКОВО-ТЕХНІЧНОГО ЗНАННЯ Лар'яновський І.С.....	380
УПОРЯДКУВАННЯ ПРАВОПИСУ ТА ГРАФІКИ У СВІТЛІ РОЗВИТКУ ЕТНІЧНОЇ КУЛЬТУРИ Віват Г.І., Машарова Я.В.....	381
ДЕРЖАВОТВОРЧА ЗНАЧИНА ВІДНОВЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ТЕХНІЧНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ Віват Г.І., Южакова О.І.....	382
ТРАДИЦІЙНІ ТА ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО ВИВЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЯК ІНОЗЕМНОЇ У ВИЩІХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ Лупол А.В.....	384
ТРАДИЦІЙНІ ТА ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО ВИВЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЯК ІНОЗЕМНОЇ У ВИЩІЙ МЕДИЧНІЙ ШКОЛІ Фоміна Л.В., Скорбач Т.В., Кулікова І.І.....	385
ПОЛОЖЕННЯ ДЕРЖАВИ ІЗРАЇЛЬ ЗА ЧАСІВ ЦАРЯ СОЛОМОНА Польова С.Є, Польовий С.С.....	387
ПІДВИЩЕННЯ РІВНЯ ПСИХОФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВЛЕНОСТІ СТУДЕНТІВ СПЕЦІАЛЬНОСТІ «ТУРИЗМ» Болтоматіс Д.В., Волкова Т.В.....	389
ВПЛИВ ФІТНЕС-ПРОГРАМ НА ФІЗИЧНУ ПІДГОТОВЛЕНІСТЬ ТА ФІЗИЧНЕ ЗДОРОВ'Я СТУДЕНТІВ Павлюк О.В., Гончарук В.В.....	390

Наукове видання

Збірник тез доповідей 77 наукової конференції викладачів академії
18 – 21 квітня 2017 р.

Матеріали, занесені до збірника, друкуються за авторськими оригіналами.
За достовірність інформації відповідає автор публікації.

Рекомендовано до друку та розповсюдження в мережі Internet Вченою радою
Одеської національної академії харчових технологій,
протокол № 15 від 25.04.2017 р.

Під загальною редакцією Заслуженого діяча науки і техніки України,
Лауреата Державної премії України в галузі науки і техніки,
д-ра техн. наук, професора Б.В. Єгорова

Укладач Т.Л. Дьяченко

Редакційна колегія

Голова Єгоров Б.В., д.т.н., професор

Заступник голови Поварова Н.М., к.т.н., доцент

Члени колегії:

Бурдо О.Г., д.т.н., професор

Волков В.Е., д.т.н., професор

Гапонюк О.І., д.т.н., професор

Жигунов Д.О., д.т.н., доцент

Іоргачова К.Г., д.т.н., професор

Капрельянц Л.В., д.т.н., професор

Коваленко О.О., д.т.н., ст.н.с.

Косой Б.В., д.т.н., професор

Мардар М.Р., д.т.н., професор

Павлов О.І., д.е.н., професор

Станкевич Г.М., д.т.н., професор

Савенко І.І., д.е.н., професор

Ткаченко Н.А., д.т.н., професор

Ткаченко О.Б., д.т.н., професор

Хобін В.А., д.т.н., професор

Хмельнюк М.Г., д.т.н., професор

Черно Н.К., д.т.н., професор